

חוזר של הימלר בעניין המאבק במטרד הצועני

הנסיון שנצבר במאבק במטרד הצועני והידע שתרם לנו המחקר הגזעי ביולוגי מראים כי הדרך הנכונה לתקוף את הבעיה הצוענית היא, כנראה, להתייחס אליה כאל עניין גזעי. הנסיון מראה כי צוענים חלקיים ממלאים את התפקיד הגדול ביותר בפשיעה הצוענית. מצד שני, הוכח כי הנסיונות ליישב את הצוענים העלו חרס, בפרט במקרה של צוענים טהורים, כתוצאה מהדחף העז שיש להם לנדודים. לפיכך יש כעת צורך להבחין בין צוענים טהורים לבין צוענים חלקיים בפתרון הסופי לשאלה הצוענית. למען מטרה זו יש לבדוק את הרקע הגזעי של כל צועני החי בגרמניה ושל כל נווד החי חיים כמו-צועניים... רשויות המשטרה (באמצעות משרדי משטרת הפשע האחראיים ומשרדים מקומיים) תדווחנה למשרד המרכזי של משטרת הפשע של הרייך למאבק נגד המטרד הצועני על כל אדם אשר על פי מראהו, אורחות חייו והרגליו ראויים להתייחסות כאל צוענים או צוענים חלקיים. מכיוון שאדם הנחשב צועני או צועני חלקי, או אדם החי כצועני, מאשש ככלל את ההנחה שאין לאפשר לו נישואין (בהתאם לסעיף 6 של הצו הראשון ליישום החוק להגנת הדם והכבוד הגרמניים ... או על בסיס הקביעות בחוק לכשרות לנישואין), על פקידי הרישום הציבוריים לדרוש תמיד עדות לכשרות לנישואין מכל אלה שמגישים בקשה [להינשא] ... הטיפול בשאלה הצוענית הוא חלק ממשימת התחיה הלאומית של הנציגול סוציאליזם. יהיה אפשר להגיע לפתרון רק תוך כדי ציות להשקפה הפילוסופית של הנאציגול סוציאליזם. למרות שהעיקרון שהעם הגרמני מכבד את זהותם הלאומית של עמים זרים עומד בבסיס המאבק במטרד הצועני, מטרת הצעדים הננקטים על ידי המדינה להגנת אחדות האומה הגרמנית צריכה להיות הפרדתה הפיזית של הצועניות מהעם הגרמני, מניעת תערובות גזעיות, ולבסוף פיקוח על אורח חייהם של צוענים וצוענים חלקיים. את הבסיס המשפטי הנדרש אפשר ליצור רק באמצעות "חוק צוענים" אשר ימנע את המשך עירוב הדם ויסדיר את כל השאלות הבערות ביותר העולות מעצם קיומם של צוענים בתחום המחיה של האומה הגרמנית.

(הופץ על ידי הימלר ב-8.12.1938)

M. Burleigh & W. Wipperman, **The Racial State, Germany 1933-1945**, Cambridge, 1991, pp.120-121

בתוך "בלי יוצאים מן הכלל?" חלק א', יד ושם, בית הספר המרכזי להוראת השואה, ע' 21-22